

Diferența dintre relația și părtășia noastră cu Dumnezeu

Pentru un creștin păcatul nu compromite relația sa cu Dumnezeu (noi rămânem în familia lui Dumnezeu chiar și atunci când păcătuim), ci mai degrabă părtășia cu El. Deci, cum să explici acest adevăr?

Mi s-a părut o idee bună ca discuția la această temă să se bazeze pe metafora relațiilor noastre în familia pământească, pentru că toată lumea știe că păcatul nu te scoate în afara familiei tale, dar cu siguranță acesta poate distruge armonia din familie. Deci, vezi Ioan 1:12, unde scrie că dacă am crezut, am devenit “copii” ai lui Dumnezeu.

Acum, bazându-te pe această temelie și folosind metafora familiei, ai putea întreba: “Care este consecința păcatului în cadrul familiei tale pământești?” sau “Atunci când părinții tăi au fost cu adevărat supărați pe tine, ce ai făcut tu?”

Oricum ai spune-o, este important să subliniezi faptul că păcatul lui nu modifică realitatea de a fi adoptat în familia lui Dumnezeu. Cu toate acestea, păcatul afectează părtășia lui, la fel cum o face și în sânul familiei.

Rezultatele părtășiei întrerupte

Înainte de a trece imediat la remediul pentru părtășia întreruptă (mărturisirea), ai putea discuta despre unele consecințe. Psalmul 32, precum și Psalmul 66:17-20 descriu unele consecințe ale păcatului. Psalmul 32 descrie lupta lui David cu sentimentul de vinovăție (și insomnia); Psalmul 66 subliniază efectul părtășiei întrerupte asupra vieții noastre de rugăciune. Citește cu atenție acești Psalmi și vezi ce altceva ai putea scoate în evidență ca exemplu al consecințelor păcatului nemărturisit.

Psalmii aceștia nu sunt exhaustivi cu privire la efectele absenței părtășiei cu Dumnezeu. De asemenea, pot fi prezente și sentimente de teamă, împietrire a inimii, lipsă de încredere, dorință de a evita părtășia etc. Ai putea vorbi și despre alte stări pe care le-ai simțit tu ori să îi întrebi, cum se simt el atunci când are un păcat nemărturisit.

Restabilirea părtășiei

Revenind la metafora familiei, ce faci pentru a restabili părtășia cu familia ta atunci când ai rănit pe cineva? Răspunsul este “Mărturisește”. Recunoaște ceea ce ai făcut greșit și asumă-ți responsabilitatea pentru acțiunile tale. (Ai putea să dorești să împărtășești tu sau să întrebi despre timpul când ei au făcut asta.) La fel restabilim și părtășia noastră cu Dumnezeu.

MĂRTURISIREA

SUBIECTUL SĂPTĂMÂNII

Există două învățături cu privire la mărturisire, care sunt în stare să schimbe viața urmașului lui Hristos. Prima este să se înțeleagă că nu relația lor cu Dumnezeu este pusă în pericol atunci când păcătuiesc, ci părtășia lor cu El. Cea de a doua este înțelegerea mecanismului de bază al mărturisirii păcatului atunci când acesta apare.

URMĂTORII PAȘI

Aplicația practică pentru ucenicul tău este ca el să treacă prin acești pași atunci când păcătuiește pe parcursul săptămânii. Dar există și o altă aplicație importantă. Asigură-te că el mărturisește păcatul imediat ce acesta are loc, fără să aștepte să regleze conturile cu Dumnezeu la sfârșit de zi.

1 Ioan 1:5-10 este un pasaj care definește mărturisirea, deci ar fi bine să vă uitați prin el împreună.

“Vestea, pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, și în El nu este întuneric. Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărul. Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuțit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.”

Versetul 5

În primul rând, poți să întrebi ce simbolizează lumina în Scriptură (sfînțenia, descoperirea adevărului lui Dumnezeu etc.) Apoi întreabă: “Ce înseamnă să umbli în lumină?” Cele mai răspândite răspunsuri la această întrebare, la care trebuie să te aștepți, sunt: “a fi bun”, “a-L urma pe Isus”. Răspunsul corect, cu toate acestea, nu este “a fi bun”, ci “a trăi, fiind expus la cunoașterea Dumnezeului sfânt” sau “a ieși din umbră și a aduce păcatul tău la lumină”. Biblia folosește cuvântul “mărturisire” pentru a descrie acest statut.

Versetele 6-7, 8-9

O modalitate de a înțelege conceptele din versetele 6-7 într-un mod mai clar este de a citi, de asemenea, versetele 8-9 și de a compara cele două pasaje. Împreună ele formează un paralelism. Un paralelism este o structură literară, în care o idee este exprimată în două moduri diferite. Este un instrument folosit pentru accentuare sau clarificare. Cartea Proverbe este plină de paralelisme. (Proverbe 16 este un text bun pentru exemplificare.) Deși nu toate clauzele conțin o paralelă directă, corespunderea, la general, este vizibilă și poate ajuta ucenicul tău să vadă că “umblarea în lumină” este un termen pe care Ioan îl utilizează în sens de “mărturisire”.

Versetele 8-9

Cuvântul grecesc “mărturisire” înseamnă “a spune același lucru cuiva” sau “a fi de acord cu cineva”. Aceasta scoate în evidență câteva aspecte interesante asupra a ceea ce implică mărturisirea:

1. Suntem de acord cu Dumnezeu că am păcătuțit - opusul autojustificării sau nerecunoașterii faptului am greșit. Ai putea să aduci un exemplu sau să-l întrebi, dacă poate să-și aducă aminte de momente în care și-a justificat sau a negat păcatul lui.
2. Suntem de acord cu aceea că jertfa lui Hristos a plătit deplin pentru păcatele noastre. Acest lucru vine în contrast cu a ne învinui pe noi înșine pentru ceea ce am făcut greșit. Trasează o linie de timp, marcând pe ea anul nașterii lui, anul în care și-a pus încrederea în Hristos și un fel de presupunere a datei când el/ea va muri (fii milostiv și dă-le o viață lungă). Apoi, desenează o acoladă, care să unească toate cele trei date de pe axa timpului, țintind spre o cruce, subliniind în mod clar că Isus a murit pentru toate păcatele lui trecute, prezente și viitoare.

3. Suntem de acord să ne întoarcem de la păcat la Dumnezeu. Aceasta și este pocăința. Ioan, de asemenea, subliniază faptul că Dumnezeu este “credincios și drept.” Aceste două concepte sunt importante. În mărturisire un loc aparte îl are credința. Avem încrederea că Dumnezeu, ca Tată, ne este credincios și ne va ierta. Noi, de asemenea, avem încrederea că Dumnezeu este corect, că păcatul trebuie să fie tratat ca atare și că Isus l-a soluționat pentru noi. Este foarte important pentru ca ucenicul tău să înțeleagă că dacă el se condamnă pe sine însuși pentru păcatele făcute, nu acționează în credință și, de fapt, îl îndurerează în continuare pe Dumnezeu, prin neacceptarea iertării, oferite de Hristos.

Ajută-l să memorizeze pașii mărturisirii:

1. Sunt de acord că am păcătuit;
2. Sunt de acord că sunt iertat;
3. Sunt de acord să mă întorc de la păcatul meu și să revin înapoi la Dumnezeu.

Rezumat

În viața unui necreștin păcatul nu întrerupe relația sa cu Dumnezeu. Creștinii sunt în familia lui Dumnezeu și această relație de familie niciodată nu se va schimba. Părtășia cu Dumnezeu, cu toate acestea, este împiedicată atunci când am păcătuit. Mărturisirea restabilește comunicarea cu Dumnezeu. Mărturisirea implică trei lucruri: acordul față de faptul că am păcătuit (nu raționalizarea sau negarea); acordul cu faptul că moartea lui Hristos a plătit pentru păcatele noastre și acceptarea întoarcerii de la păcatul nostru și revenirea la părtășia cu Dumnezeu.